

از «خداقوت»
به دولت تا تبدیل
ضعف‌ها به چراغ راه

۲

رد پای سناریوی
آشوب‌سازی در اظهارات
مقام‌های آمریکایی

۳

از پروژۀ جنگ

رئیس‌نامه
آمریکا

جنایت جنگی اثبات شد؛ واشنگتن به دنیا دهن کجی کرد

حقوق بشر؟ کشک

آمریکا یک روز پس از متهم شدن به جنایت جنگی
در میناب و لامرد از شورای حقوق بشر
خارج شد

جمیل داکوار، مدیر حقوق بشر آمریکا:
میان «گفتمان و عمل» آمریکا در
حوزه حقوق بشر شکاف وجود دارد
و اقدامات آمریکا در این حوزه باید
مورد نظارت قرار گیرد.

خبرگزاری بین‌المللی رویترز در لندن:
دیپلمات‌های آمریکایی پس از خروج
رسمی، برای اثرگذاری بر تصمیمات
شورای حقوق بشر تلاش کردند و با
تحقیق درباره اسرائیل مخالف بودند.

پوزنر، مدیر حقوق بشر نیویورک:
ایالات متحده آمریکا با کنار
کشیدن از این سازوکار به دیگران
نیز برای خروج از شورای حقوق بشر
چراغ سبز نشان داده است.

نوآم چامسکی، اندیشمند آمریکایی:
واشنگتن با دستکاری حقوق
بین‌الملل، آن را در راستای منافع
خود به کار می‌گیرد و هنگام نقض
قوانین، به راحتی عمل می‌کند.

از «خداقوت» به دولت تا تبدیل ضعف‌ها به چراغ راه

جنگ تحمیلی سوم در جریان است. تحریم و محاصره هم تشدید شده. در چنین شرایطی، رهبر انقلاب در پیام هفته دولت، به رئیس‌جمهور و کارکنان دولت «خداقوت» گفتند و پزشکشان را «صادق و دلسوز» خواندند. بعد هم ۳ اقدام دولت را مشخصاً برجسته کردند: تأمین کالا و خدمات مورد نیاز مردم، ترمیم نقاط آسیب‌دیده و مدیریت انرژی. اما این فقط یک پیام مناسبتی نبود. یک جمله دیگر، جهت این روایت را گویاتر کرد: «ضعف، نقص و کمبود، نیازمند روایت و برجسته‌سازی نیست، بلکه نیازمند برنامه‌ریزی و اقدام برای رفع و حل مشکل است.» این نگاه، سابقه دارد. امام خمینی (ره) هم از دولت‌ها حمایت می‌کردند، اما هم‌زمان توصیه و نصیحت داشتند. می‌گفتند خدمات دولت باید برای مردم گفته شود. رهبر شهید نیز همین مسیر را ادامه دادند. یک نمونه، شهر یور ۱۴۰۰ بود؛ زمانی که در آخرین دیدار با دولت دوازدهم گفتند هر جایی که کارهایتان را منوط کردید به غرب، ناموفق ماندید. اما همین تجربه را «چراغ راه سیاستمداران، مسئولان و آیندگان» نامیدند. یک سال از دولت یازدهم گذشته بود که ابتدا خدماتشان، از کنترل تورم تا تثبیت نرخ ارز، برشمرده و بعد ۱۵ توصیه مطرح شده؛ از پرهیز از حاشیه‌سازی و دوقطبی‌سازی تا حفظ انسجام دولت. نکته اینجاست: ضعف برای اصلاح است، نه برای برجسته‌سازی. قوت برای امیدآفرینی است، نه تعارف. تجربه تلخ، اگر درست روایت شود، می‌تواند به درس فردا تبدیل شود. روایت قدرت در این نگاه، بخشی از مسیر ساختن ایران قوی است.

زنانی که شب دویستم را به شب اول پیوند زدند

اگر بخواهیم نقش زنان را در تجمعات پس از جنگ بفهمیم، شاید نخستین سؤال این نباشد که چند زن در خیابان حاضر شده‌اند؛ سؤال مهم‌تر این است: این زنان با حضور خود چه کرده‌اند و چه چیزی را با خود به میدان آورده‌اند؟ حضور را نمی‌توان فقط با عدد سنجید. ممکن است ۲ زن، هر دو یک شب در میدان حاضر شوند، اما اثر اجتماعی حضورشان یکسان نباشد. یکی آمده، دیده و بازگشته؛ دیگری شاید پیش از آمدن، خانواده‌ای را با خود همراه کرده، دوستی را به حضور ترغیب کرده، در خانه درباره آنچه دیده سخن گفته و تصویری از آن شب را برای دیگران روایت کرده باشد. هر دو در «آمار، یک نفر» محسوب می‌شوند؛ اما دامنه کنش آنها یکی نیست. از همین جا، مسئله زن از «حضور فیزیکی» فراتر می‌رود و به «توق حضور» می‌رسد. برای فهم این تفاوت، ۳ پیام را می‌توان کنار هم گذاشت: پیام ۱۲ فروردین ۱۳۵۸ امام خمینی (ره)، پیام امام شهیدمان به کنگره ۷هزار زن شهید در سال ۱۳۹۱ و پیام حج ۱۴۴۷ امام سیدجنتی خامنه‌ای. در پیام ۱۲ فروردین، سخن از مردمی است که دیگر تماشاگر نیستند؛ مردمی که باید مقدرات خود را به‌دست و پاسداری از جمهوری اسلامی را برعهده بگیرند. در این میان، پیام کنگره ۷هزار زن شهید، تصویر دیگری از زن ارائه می‌دهد: زنی که «تماشاچی» نیست؛ زنی که قدم در میدان عمل می‌گذارد و در ساختن جامعه نقش می‌گیرد؛ زنی که در تعبیر این پیام، «معمار ایران جدید» است. پیام حج ۱۴۴۷ حلقه سوم این بحث را فراهم می‌کند. این پیام از «لیک» و اجابت دعوت آغاز می‌کند و حج را به یک الگوی دلمی برای زندگی فردی و اجتماعی گسترش می‌دهد. در پیام حج ۱۴۴۷ نیز همین مسیر با مفاهیمی چون «استجاب»، «معیت»، «مجاهدت» ادامه پیدا می‌کند. دعوتی وجود دارد؛ انسان آن را می‌شنود و پاسخ می‌دهد. پاسخ، او را وارد مسیر مسئولیت می‌کند و این همراهی در برابر مولایع، به مجاهدت می‌رسد. شاید به همین دلیل، پرسش اصلی درباره زنان این میدان نباید فقط این باشد که «چند نفر بودند؟» پرسشی عمیق‌تر این است که چگونه حضور یافتند، چه اثری گذاشتند و چگونه این حضور را ادامه دادند؟ خیابان ممکن است در پایان هر شب خلوت شود، اما اگر آنچه در میدان دیده و تجربه شده به خانه، خانواده، رسانه و نسل بعد منتقل شود، میدان دیگر با پایان شب تمام نشده است.

برگزاری انتخابات شوراها تا پایان سال

علی زینی‌وند، سخنگوی وزارت کشور درباره زمان قطعی انتخابات شوراها گفت: کمیته مشترک مجلس، وزارت کشور و دبیرخانه شحام برای مسائل امنیتی تشکیل شده

و براساس سیاست‌های ابلاغی رهبر شهید باید هر ۲سال، یک انتخابات برگزار شود و قاعدتا تا پایان سال جاری انتخابات شوراها را باید برگزار کنیم.

صورت حساب جنگ روی میز پنتاگون

انتشار برآوردهای تازه از هزینه جنگ، اختلاف روایت پنتاگون، کنگره و دولت ترامپ را آشکار کرده است

شبکه تلویزیونی آمریکا

برآورد ۴۳/۶ میلیارد دلار واشنگتن پست، بیشتر از هزینه اعلام شده از سوی ترامپ

تازه! هزینه‌های آتی
تحمیل شده به مالیات‌دهندگان
رو هم شامل نمی‌شه

کنگره آمریکا

شما آمار بازرس کل پنتاگون درباره هزینه‌های جنگ رو تأیید می‌کنید؟

نه، هزینه جنگ برای پنتاگون ۳۳/۴ میلیارد دلار نبود، بلکه ۳۸ میلیارد دلار بود

هواپیمای ویژه ریاست جمهوری

نظرتون درباره این افشاکری‌های مربوط به هزینه‌های جنگ با ایران چیه؟

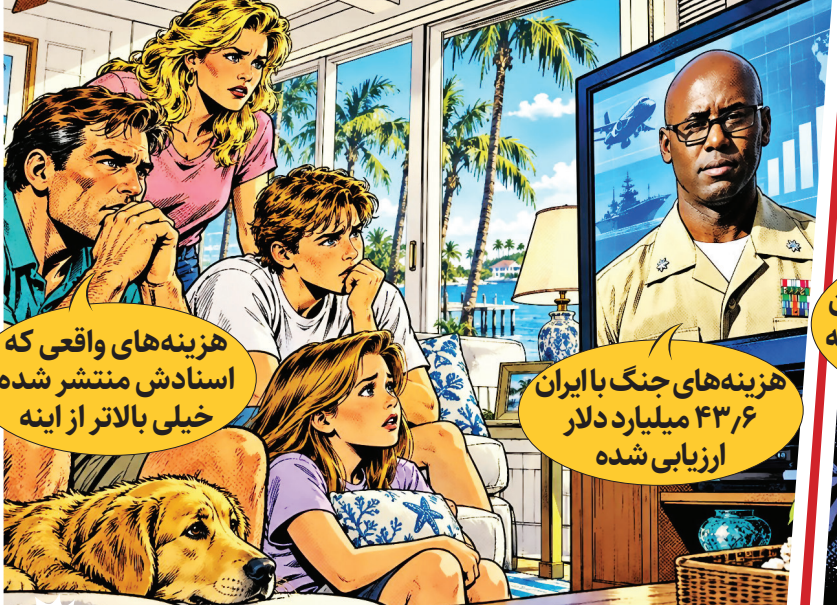
افشاگران «سگ‌های کثیف» هستند که بهای سنگینی خواهند پرداخت

خشم ترامپ و هگست از منتقدان و افشاگران هزینه‌های جنگ با ایران

مسئول دفتر بودجه کنگره:

هزینه‌های جنگ با ایران ۴۳/۶ میلیارد دلار ارزیابی شده

فلوریدا

هزینه‌های واقعی که اسنادش منتشر شده خیلی بالاتر از اینه

هزینه‌های جنگ با ایران ۴۳/۶ میلیارد دلار ارزیابی شده

پایگاه هوایی الازرق اردن

دباید پترائوس گفته پایگاه‌های آمریکا در خاورمیانه قابل استفاده نیست

خشم ترامپ و هگست از منتقدان و افشاگران هزینه‌های جنگ با ایران

مسئول دفتر بودجه کنگره:

هزینه‌های جنگ با ایران ۴۳/۶ میلیارد دلار ارزیابی شده

تحریریه روزنامه واشنگتن پست

هزینه‌های آتی جنگ به مالیات‌دهندگان در این گزارش محاسبه نشده

میلیاردها دلار هزینه بازسازی تأسیسات نظامی آسیب‌دیده می‌شه

دانشکده نظامی آمریکا

برآورد هزینه‌های ۴۳/۶ میلیارد دلاری جنگ آمریکا با ایران

۲۸ میلیارد دلار هزینه برای جایگزینی مهمات است

خسارت وارده شده به تأسیسات آمریکایی در خاورمیانه هم لحاظ نشده

حفظه تصاویر ۷۰۰ نفر از نیروهای امنیتی اسرائیل را منتشر کرد

گروه سایبری حنظله در پیامی با اشاره به «نفوذ گسترده سایبری به تلفن‌های همراه صدها نفر از افراد وابسته به ساختارهای امنیتی اسرائیل» اعلام کرد تصاویر مربوط

به حدود ۷۰۰ نفر را منتشر کرده و تأکید کرد این اقدام بخش کوچکی از فعالیت این گروه است و نظامیان صهیونیست از طریق ابزار «ناعم» هدف قرار گرفته‌اند.

ردپای سناریوی آشوب‌سازی در اظهارات مقام‌های آمریکایی

درباره این سناریوی تکراری بارها شنیده‌ایم اما این روزها دوباره دارد تکرار می‌شود. مایک هاگی سفیر آمریکا در اسرائیل از میدش برای وقوع شورش در ایران در آینده می‌گوید و اضافه می‌کند: «شاید راهی فراهم شود که مردم ایران بتوانند آمده‌تر و مسلح‌تر باشند».

این تنها اظهارنظر از این جنس نیست. پیش از آن، تد کروز، سناتور جمهوری خواه، از دولت ترامپ خواسته بود به شورشیان ایرانی و گروه‌های تجزیه‌طلب کرد سلاح بدهد. لیندسی گراهام هم صراحتاً گفته بود اگر جای ترامپ و اسرائیل بود، مردم ایران را مسلح می‌کرد تا بتوانند با سلاح به خیابان بیایند.

بعد نوبت خود ترامپ رسید. پنجم آوریل ۲۰۲۶، در گفت‌وگویی با فاکس نیوز، او از ارسال «مقدار زیادی سلاح» از طریق کره‌ها سخن گفت.

کنار هم گذاشتن این اظهارات، تصویری از یک سناریوی چندلایه را پیش روی مخاطب می‌گذارد؛ فشار اقتصادی، اعتراض و شورش، حمایت تسلیحاتی از گروه‌های مسلح و هم‌زمان فشار نظامی.

گزارش‌های امنیتی ایران نیز پیش‌تر از نقش آمریکا و موساد در تأارامی‌های دی‌ماه ۱۴۰۴ سخن گفته بودند. دشمن می‌خواست اعتراضات مسالمت‌آمیز به آشوب کشیده و زمینه برای اقدام نظامی فراهم شود. اما آنچه در میدان رخ داد، متفاوت بود. حضور مردم در صحنه، اقدامات نیروهای نظامی ایران و هدف قرار گرفتن مقر گروه‌های تجزیه‌طلب، این طرح‌ها را ناکام گذاشت.

وقتی مقام‌های آمریکایی از «شورش» و «مسلح شدن» مردم ایران سخن می‌گویند، شاید نگران کننده باشد اما نکته اینجاست که از حمله نظامی به سبک جنگ ۱۲ و ۴۰ روزه قطع امید کرده‌اند. نکته دیگر اینکه خیانت‌های آمریکا تمام نشده و با جاشنی وحدت، باید در مقابل توطئه‌های دشمن سنگر گرفت.

پایان ژست

«دمکراسی خواهی» آمریکا

نشر به اتلانتیک در یادداشتی به قلم آنه اپلایم، اذعان دارد کسانی که امروز در کاخ سفید به نمایندگی از جنبش ماگا-احیای عظمت آمریکا- بر سر کار هستند، دیگر مانند جمهوری خواهان سنتی اصلاً چنین تصویری ندارد که قرار است فقط ۴ سال در قدرت باشند و بعد بروند؛ آنان در فکر تغییرات بسیار بزرگی برای آمریکا جهان هستند.

از طرفی، وقتی که همچنان ساختار سنتی اطلاعاتی و امنیتی آمریکا با سرویس کشورهای متحد در حال همکاری هستند، هیأت حاکمه با تحقیر و بی‌اعتنایی به ارزش‌های دموکراتیکی که همواره از نسوی و هبران سابق آمریکا دعا می‌شد و از طریق جایگزینی افراد نزدیک به جریان خود در دستگاه‌های امنیتی و اطلاعاتی، درصدد گسترش نفوذ خاص سیاسی خود و دستکاری انتخابات‌ها حتی در کشورهای شریک است. این باند حاکم از نزدیکی و همراهی با پادکست‌سازان گرفته تا مدیران شرکت‌های بزرگ نفت، گاز، ارزهای دیجیتال و فناوری، در حال تبدیل کردن سیاست خارجی آمریکا به ابزاری برای منافع شخصی و واکنش‌های ضددمکراتیک هستند.

درواقع دولتمردان آمریکا که به «صلیبیون راست افراطی» شناخته می‌شوند، اصلاً «انزواطلب» نیستند، بلکه به شیوه خاص خود از جمله تشویق رهبران جهان به تقلید از تاکتیک‌های حق‌باغی و دوروغویی ترامپ، تغییر موضع برای جلب رضایت او و علاقه‌مندی به ارزهای دیجیتال، به دنبال تحقق جهان ایده‌آل خود هستند. اندیشکده «پراگرگ» هم در گزارشی سیاست خارجی «اول آمریکا»ی ترامپ را معادل دمکراسی‌دایی، آن هم برای نخستین‌بار از سوی قدرت اول جهان توصیف می‌کند. درواقع دولت آمریکا، با فشار کمتر بر چین و روسیه در پیگیری اهداف اقتدار جوانیه آنها، تضعیف اتحاد غربی، نهادهای حامی دمکراسی و کاهش حمایت‌های مالی و دیپلماتیک از جنبش‌های دمکراسی خواهی از چند دهه سیاست سنتی این کشور در تعهد فراجزی خود به توسعه «هپرال دمکراسی» روی گردانی می‌کند.

